

ogsaa i de andre Etager var saa godt som alt Træværket ødelagt af Svamp, og hvis Bestyrelsen ikke havde handlet resolut, var det sikkert ramlet sammen inden kort Tid, og de mange kostbare Genstande, Museet indeholder, vare derved blevne ødelagte. Den Gang Museet blev opført, blev der her fra Statskassens Side først i 1887—88 bevilget et Beløb af 10,000 Kr. til Opførelsen af Bygningen. Senere er der ved Finanslovene for 1890—91 og 1892—93 yderligere bevilget 13,000 Kr., saaledes at det hele Statstilskud, som er givet til Museets Opførelse, andrager 23,000 Kr. Museet har imidlertid alt i alt kostet 60,999 Kr. 98 Ø. eller med et rundt Tal 61,000 Kr. Naar man drager Statskassens Tilskud derfra, er der altsaa samlet 38,000 Kr. sammen ved private Midler dernede i Stiftet.

Nu faa de en stor Reparation, som andrager ca. 12,000 Kr. Det er jo indlysende, at det ikke er muligt at indsamle dette Beløb mellem Stiftets Beboere. Vel er der mange over hele Stiftet, som ere meget interesserede i at bevare dette Museum, men man ved jo alt for vel, at naar man kommer og skal samle Bidrag ind til Reparation af Bygninger, er det overmaade vanskeligt at faa noget, der rigtig kan batte.

Jeg ser derfor ingen anden Udvej, end at Statskassen maa træde noget mere hjælpende til, end det er foreslaaet her paa Ændringsforslag under Nr. 181. Bestyrelsen har ganske vist handlet noget hastigt, den har begyndt paa Reparationen, førend den hørte, hvad Ministeriet kunde give dertil, men jeg holder den noget undskyldt, for den var virkelig nødt til at handle hurtigt; havde den ikke gjort det, havde det sikkert faaet skæbnesvangre Følger for Kunstgenstandene dernede. Bestyrelsen har altsaa afholdt disse Udgifter, og den hæfter for dem. Det kan dog ikke være Mening, at Bestyrelsen selv skal dække dem af sin egen Lomme. Der har været gjort Forsøg paa at faa en Indsamling sat i Gang, men det vilde ikke rigtig lykkes; jeg tror, at det meget bedre vil kunne lade sig gøre at samle ind til Indkøb af Kunstgenstande end at samle Bidrag til en Reparation.

Dette Museum har stor Betydning for dette Stift, som ligger saa langt fra Hovedstaden. Det har været besøgt af ca. 4000 Mennesker aarligt, saa godt som alle Stiftets Skoler besøge Museet og en Masse Foreninger ligesaa, og man har af disse Foreninger og Skoler kun hørt rosende Udtalelser om deres Besøg. For Befolkningen i Egne, som ligge saa langt fra

Hovedstaden, hvor den Slags Ting jo findes i rigelig Mængde, er det jo ikke saa let at komme til Hovedstaden, og derfor tror jeg ogsaa, at vi Repræsentanter for Provinserne maa sørge for i alt Fald at bibeholde den Slags Kunstgenstande, som findes derude, i saa rigt Maal som muligt. Jeg skal derfor meget varmt anbefale det Underændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, om at forhøje Beløbet med 6,000 Kr. Hvis det endelige Resultat skulde blive, at Museet kun skulde faa de 4,000 Kr., der ere foreslaaede under Nr. 181, vil det sikkert nok blive modtaget med megen Uvillie. Jeg skal atter meget varmt anbefale den højtærede Kultusminister og det ærede Finansudvalg at tage denne Sag under nærmere Overvejelse til 3die Behandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Der er jo et gammelt Ord, der siger: Forord bryder ingen Trætte, og jeg har Lyst til med kun et Par Ord at sætte et lille Forord foran, inden jeg gaar over til at omtale de enkelte Ændringsforslag, der ere stillede. Min første Bemærkning skal da være den, at trods det store Antal Ændringsforslag, der er stillet til mit Budget, forholder det sig dog saaledes, hvad jo Ordføreren heller ikke var blind for, at Beløbene, de samlede Hovedbeløb paa Budgettet, blive mindre i Aar end i Fjor, og saa meget mere mener jeg da, at der ogsaa til 3die Behandling kan blive Plads til nogle Ændringsforslag endnu, som der er god Grund til at stille Forslag om. Den anden Bemærkning, jeg ønsker at gøre, er den, at endskønt der er stillet saa mange Ændringsforslag og tiltraadt saa mange, hvad jeg er Udvalget taknemmelig for, er der ogsaa nogle, der ikke ere tiltraadte, og som ere af den Betydning, at jeg ikke uden videre kan slaa mig til Ro med den Afgørelse, der saaledes er truffen, men maa forbeholde mig mellem 2den og 3die Behandling at forhandle videre med Udvalget om nogle af dem.

Endelig maa jeg saa, inden jeg gaar over til de enkelte Ændringsforslag, sige, at jeg agter ikke i min Omtale at opholde mig ved de Forslag, hvorom der er opnaaet Enighed fra alle Sider. Jeg skal kun omtale nogle af Forslagene, saaledes som Forhandlingen har givet mig Anledning dertil, og de Forslag, som Forhandlingen ikke har givet mig Anledning til at omtale, eller som den kommende Forhandling heller ikke vil give mig Anledning til at omtale, skal jeg lade være uomtalte.